

paa Ejerne? Det er jo ganske utænkeligt. Og naar man altsaa kan være sikker paa, at for den første Halvdel af Ejendommens Værdi bliver der slet ikke Spørgsmaal om denne Indvending, kan der kun blive Tale om det for de Prioriteter, der maatte staa efter Halvdelen af Værdien — desværre, der er ikke saa faa af dem — men jeg tror rigtignok, at i Sammenligning med, hvad hele Hensynet til Risikoen og Pengeforholdene i det hele medfører af Indflydelse paa Rentens Størrelse, er denne Skat for intet at regne, det er en overordentlig Bagatel.

Det ærede Medlem fra min Kreds (Jørgensen) udtalte, at der for Øjeblikket var en ret stor Misstemning med Ejendoms-kildebeskatningen — om hvilken jeg blot vil indskyde over for det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at det jo kun er en Metode, hvorefter Skatten opkræves, men den bliver i Virkeligheden, som den højtærede Minister ogsaa sagde, ved at være en Formue- og Indkomstskat. Det ærede Medlem udtalte altsaa, at der var en Misstemning imod den, men at han antog, at den nok vilde falde bort efterhaanden. Det vil jeg virkelig ogsaa haabe, den vil gøre, thi for mig er intet vissere end dette, at kun ad denne Vej rammer man det, som man ogsaa fra demokratisk Side gerne har villet ramme, nemlig den egentlige Kapital. Det skal jeg imidlertid henstille, hvorledes det vil udvikle sig; om man vil være fornøjet straks, eller om det først skal komme senere. Men jeg er enig med den højtærede Minister, naar han bemærkede, at det forholdt sig slet ikke, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds udtalte, at det var et Kompromisforslag, der var vedtaget i Folketinget tidligere mange Gange, tre Gange i de sidste fire Aar, men netop den samme Skat, som vi her foreslaa. Det er jo ikke Tilfældet, at det var et Kompromisforslag. Det var intet, der kunde kaldes et Kompromis med Hensyn til denne Sag. Nej, Forholdet var et helt andet. Man stod med aabne Arme for at modtage dette ny, som den daværende Regering foreslog, dette at indføre en Formue- og Indkomstskat. Det var man henrykt over, og det var noget ganske nyt, som vilde være til stor Fordel for

mange Mennesker, nemlig for dem, der ikke skulde betale denne Skat; det var man glad ved at tage imod. Der er ikke Spørgsmaal om andet, end at man modtog dette, idet man fandt, at det var rigtig fortræffeligt.

Med Hensyn til den stigende Skala fandt det ærede Medlem, at det var overflødigt fra Flertallets Side at fremdrage de Betragtninger, vi have fremdraget i vor Erklæring. Det have vi naturligvis ikke fundet, vi have tværtimod fundet det meget nødvendigt. Thi med al det Afguderi, som drives med denne stigende Skala, synes jeg, at det var overordentlig fortræffeligt — og deri have mine Kolleger givet mig Ret — at gøre opmærksom paa, at det have de alle sammen været enige om i Folketinget. Ikke blot have de med Hensyn til den Maade, hvorpaa Skatten var foreslaaet den Gang, udtalt, at den indeholdt, som de kaldte det, en stigende Skala, men de have positivt slaaet ned de Forslag, der blev stillede fra socialdemokratisk Side om en gradvis stigende Skala, noget lignende som nu. Det er karakteristisk, at de have ligefrem slaaet ihjel det, som de nu stille frem og opstille som noget, der skal drives Afgudsdyrkelse med. Naar det ærede Medlem altsaa sagde, at man havde i alt væsentligt strøget den stigende Skala, saa vil jeg, foruden hvad der allerede er nævnt i Erklæringen, tillade mig at henvise til en Autoritet for det ærede Medlem, som han vil erkende som en saadan, nemlig det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som i Samlingen 1897—98 her i Salen, Tidenden Sp. 758, udtalte sig saaledes: „Jeg vil indrømme, at Bestemmelsen i § 8“ — det er altsaa i det tidligere Lovforslag, den er citeret i vor Erklæring — „ad indirekte Vej ganske vist alligevel indeholder en ret klækkelig stigende Skala“ — altsaa netop den, vi nu foreslaa — „der fører til, at man for den laveste skattepligtige Indtægt paa Landet bliver staaende ved 0,21 pCt., medens man ved en Indtægt af 10,000 Kr. paa Landet naar op til 1,19, en Stigning i Forholdet 1 til 6, altsaa en ikke saa lille Stigning.“ Det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at det var en ikke saa lille Stigning fra 1 til 6 allerede i det,